

Nr 110.

Av herr **Friggeråker**, om *utökning av den stadgade arbetstiden för befattningshavare i statens tjänst.*

Enligt bestämmelse i 3 § 1 mom. civila avlöningsreglementet är tjänsteman underkastad de tjänstgöringsföreskrifter, som meddelas i instruktion, arbetsordning eller annan dylik författning. I regel torde gälla att för befattningshavare arbetstiden å tjänsterummet skall utgöra 42 timmar i veckan eller, där vecka innehåller mindre än sex arbetsdagar, ett i förhållande till antalet arbetsdagar minskat antal timmar. I arbetstiden må icke inräknas måltidsrast. Om och i den mån omständigheterna det tillåta, må vederbörande verkschef för högst tre månader under tiden juni—september medgiva, att arbetstiden inskränkes med högst 9 timmar i veckan, varvid arbetstiden å lördagar må begränsas till 3¹/₂ timmar.

De nuvarande krisförhållandena torde i många fall komma att medföra en högst väsentlig ansvällning av ämbetsverkens arbetsbörda. Härtill kommer att genom nu pågående inkallelser till militärtjänstgöring på många håll personalbrist är rådande. Svårigheter torde därför i dessa tider mer än eljest uppstå för ämbetsverken att kunna fullgöra de arbetsuppgifter, som de fått sig ålagda. Det synes med hänsyn härtill kunna ifrågasättas, huruvida icke, så länge krisförhållandena vara, en utsträckning av normalarbetstiden i statens verk bör ske. Enligt min mening kan det icke förefalla mer än rimligt att i dessa tider, då stora delar av vårt folk utsätts för påfrestningar av olika slag förorsakade av krisen, jämväl statens tjänstemän, som dock intaga en tämligen säker och tryggad ställning, få vidkännas någon ökad börda i form av utsträckt arbetstid. För min del vill jag föreslå, att nämnda tid utökas från sju till åtta timmar om dagen. En motsvarande ökning med en timme om dagen bör även göras beträffande den s. k. sommartiden. En dylik anordning synes oss ägnad att — samtidigt som personalen i större omfattning utnyttjas — motverka den brist på arbetskraft, som på grund av nuvarande inkallelser gjort sig gällande. Därjämte skulle det för statsverket medföra en icke obetydlig utgiftsbesparing, då kostnaderna för övertidsersättning härigenom skulle komma att nedbringas.

På grund av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om ändring i gällande instruktion, arbetsordningar m. m., så att arbetstiden för befattningshavare i statens tjänst ökas från 42 timmar till 48 timmar per vecka samt under s. k. sommartid från 33 timmar till 39 timmar för vecka.

Stockholm den 23 januari 1940.

Joh. Friggeråker.